

Kniha Daniel — sto osemdesiatpäť

Vtelené božstvo: Hlboké Petrovo vyznanie a jeho dôsledky

Jeff Pippenger

2024-04-15

Keď Peter predložil svoju odpoveď na Kristovu otázku, za koho učeníci pokladajú Krista, vyjadril, že Ježiš je Pomazaný, Kristus, Mesiáš. Taktiež povedal, že je Synom Božím.

Keď Ježiš prišiel do krajov Cézarey Filipovej, spytoval sa svojich učeníkov a vrazil: Za koho ma pokladajú ľudia, mňa, Syna človeka? A oni povedali: Jedni za Jána Krstiteľa, iní za Eliáša, a ďalší za Jeremiáša alebo za jedného z prorokov. Povedal im: A vy ma za koho pokladáte? Šimon Peter odpovedal a riekol: Ty si Kristus, Syn živého Boha. Ježiš mu odpovedal a povedal: Blahoslavený si, Šimon, syn Jonášov, lebo telo a krv ti to nezjavili, ale môj Otec, ktorý je v nebesiach. A aj ja ti hovorím, že ty si Peter, a na tejto skale vybudujem svoju cirkev, a brány pekla ju nepremôžu. A dám ti kľúče od nebeského kráľovstva; a čokoľvek zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi; a čokoľvek rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi. Matúš 16:13–19.

Skrze Petra predstavil Duch Svätý podstatnú pravdu, ktorú má pochopiť stoštyridsaťštyritisíc. Urobil tak v Pániu, ktoré bolo Cézareou Filipovou. Pánium je najsvätejším chrámovým miestom v uctievaní draka, lebo Grécko predstavuje svet a svet je v posledných dňoch Organizácia Spojených národov, ktorá je pozemským predstaviteľom draka. „Brány pekla“ sú názvom chrámu Pana, gréckeho kozieho boha. Chrám bol postavený pred jaskyňou, v ktorej sa nachádzal prameň Pánia. Prameň Pánia napájal riekou Jordán, ktorá je symbolom Krista.

Meno „Jordán“ znamená „zostupujúci“ a svoju púť začína v hornatej oblasti severného Izraela, pričom čerpá svoj hlavný prameň z prameňov vrchu Hermon, najvyššieho vrcholu Hermonského pohoria, kde sa nachádza prameň nazývaný „brány pekla“. Hermon znamená „posvätný“ a „Jordán“ znamená „zostupovať“. Rieka Jordán tečie z výšin vrchu Hermon a zostupuje cez Jordánsku priekopovú prepadlinu, až napokon dosiahne Mŕtve more, ktoré je najnižším bodom na zemskom povrchu.

Vody, ktoré napájajú riekou Jordán, ktoré pramenia v chráme Pana a napokon prichádzajú do najnižšieho bodu na zemi, predstavujú zostup, ktorý vykonal Syn Boží, keď opustil najvyšší svätý vrch, aby zostúpil k najnižšiemu „mŕtvemu moru“ tohto sveta. Kristov zostup z neba až po smrť na kríži takisto predstavuje, že vzal na seba telo padlého človeka, lebo jeho cesta z neba na kríž bola napájaná vodami, ktoré vyvierali z „brán pekla“.

Mŕtve more je nielen najnižším miestom na zemi, ale má aj najslanšie vody na zemi, deväťkrát slanšie než oceán. Kristova smrť na kríži, predobrazená Mŕtvym morom, je miestom, kde potvrdil svoju zmluvu s mnohými.

A každú obeť svojej pokrmovej obety osolíš soľou; a nedopustiš, aby pri tvojej pokrmovej obete chýbala soľ zmluvy tvojho Boha; ku všetkým svojim obetiam prinesieš soľ. Levitikus

2:3.

Na ceste od prameňov vrchu Hermon prechádza rieka Jordán cez Galilejské more, ktoré je známe aj ako Tiberiadské jazero a jazero Kinneret. Galilea znamená „záves“ alebo „bod obratu“. Tiberius je meno rímskeho vládcu, ktorý nasledoval po cisárovi Augustovi, a pre tvar jazera sa nazýva Kinneret, čo znamená „harfa“ alebo „lýra“. Bodom obratu pre ľudstvo bolo obdobie, keď vládol cisár Tiberius a Ježiš bol ukrižovaný, a každá harfa v nebi umlkla. Geografické svedectvo rieky Jordán v súvislosti s „bránami pekla“, ktorými je chrám gréckeho boha Pana, hovorí o svedectve, ktoré Peter vyhlásil z vnuknutia Ducha Svätého.

Vtelenie Krista bolo spojením božstva a ľudskosti, ku ktorému došlo, keď božský Syn Boží vzal na seba ľudské telo, a tak spojil božstvo s ľudskosťou, ako to znázorňujú vody z Panovho prameňa, ktoré napájajú rieku Jordán. To, čo napájalo Panov prameň, bola rosa, dážď a sneh, ktoré padali na vrchy Hermonu, pričom Hermon predstavuje „svätý“ vrch, ktorým je Jeruzalem hore.

Pútnická pieseň Dávidova. Hľa, aké dobré a aké utešené je, keď bratia prebývajú svorne spolu! Je to ako vzácny olej na hlave, ktorý steká na bradu, na Áronovu bradu, ktorý steká až po okraj jeho rúcha; ako rosa Hermónu, ako rosa, ktorá zostupuje na vrchy Siona. Lebo tam Hospodin prikázal požehnanie, život naveky. Žalmy 133:1–3.

„Vzácny olej“, ktorý stekal po Áronovej brade, bol olej, ktorý sa použil, keď boli on i jeho synovia pomazaní za Božích kňazov.

A vezmeš z krvi, ktorá je na oltári, a z oleja pomazania a pokropíš tým Árona i jeho rúcha, i jeho synov, i rúcha jeho synov s ním; a bude posvätený on i jeho rúcha, i jeho synovia, i rúcha jeho synov s ním. Exodus 29:21.

Peter vyjadril vyznanie všetkých učeníkov, a tým vyjadril aj vyznanie sto štyridsiatich štyroch tisícov, ktorí majú byť pomazaní ako zjednotené kňazstvo, pozdvižené ako korúhev. „Olej“, ktorým bol pomazaný Áron, bol aj ako rosa vrchu Hermon a tiež ako rosa vrchov Siona. „Olej“ a „rosa“ sú posolstvom, ktoré predstavuje pomazanie Duchom Svätým.

Počujte, ó, nebesia, a budem hovoriť; a ty, zem, počuj slová mojich úst. Moje učenie bude padať ako dážď, moja reč bude kvapkať ako rosa, ako drobný dážď na nežnú bylinu a ako lejaky na trávu; lebo budem zvestovať meno Hospodina: vzdajte veľkosť nášmu Bohu. Deuteronomium 32:1–3.

„Rosa“ je „učenie“, ktoré padá na vrchy Siona, a je to „olej“ pomazania, ktorý zjednocuje stoštyridsaťštyritisíc, ktorí sú Božími kňazmi v posledných dňoch. Učenie padá ako dážď a zostupuje ako rosa, pretože je „zvestované“. Je zvestované preto, aby nebo i zem naslúchali a počuli slová Jeho úst skrze zjednotené kňazstvo, ktoré je zástavou a ktoré ohlasuje posolstvá Polnočného volania a Hlasného volania.

Aké krásne sú na vrchoch nohy toho, kto prináša dobrú zvesť, kto zvestuje pokoj; kto prináša dobrú zvesť o dobre, kto zvestuje spasenie; kto hovorí Sionu: Tvoj Boh kraľuje! Tvoji strážcovia pozdvihnú hlas; spoločne budú spievať, lebo budú vidieť z očí do očí, keď Hospodin znovu privedie Sion. Prepuknite v radosť, spievajte spolu, vy spustošené miesta

Jeruzalema, lebo Hospodin potešil svoj ľud, vykúpil Jeruzalem. Hospodin obnažil svoje sväté rameno pred očami všetkých národov; a všetky končiny zeme uvidia spasenie nášho Boha.
Izaiáš 52:7–10.

Strážcovia posledných dní, predstavovaní Petrom, ohlasujú spásu a pokoj a budú zjednotení, lebo budú vidieť zhodne. To sa stáva, keď „Pán privedie späť Sion“. Hebrejské slovo preložené ako „privedie späť“ znamená „obrátiť“. Keď Pán obráti Sion, znamená to, že Sion bol v zajatí, ako to znázorňuje rozptýlenie, a k obratu dochádza vtedy, keď sa zajatie skončí.

Lebo takto hovorí Hospodin: Keď sa v Babylone naplní sedemdesiat rokov, navštívim vás a splním vám svoje dobré slovo, že vás navrátim na toto miesto. Lebo ja poznám myšlienky, ktoré mám o vás, hovorí Hospodin, myšlienky pokoja a nie zlého, aby som vám dal budúcnosť a nádej. Potom ma budete vzývať, pôjdete a budete sa ku mne modliť, a ja vás vypočujem. A budete ma hľadať a nájdete ma, keď ma budete hľadať celým svojím srdcom. A dám sa vám nájsť, hovorí Hospodin, a odvrátim vaše zajatie a zhromaždím vás zo všetkých národov a zo všetkých miest, kam som vás zahnal, hovorí Hospodin; a privediem vás späť na miesto, odkiaľ som vás dal odvieť do zajatia. Jeremiáš 29:10–14.

Všetci proroci hovoria o posledných dňoch a v posledných dňoch je Jeho ľud v zajatí, ktoré má byť zvrátené, aby sa naplnilo svedectvo proroctva.

Slovo, ktoré prišlo k Jeremiášovi od Hospodina, hovoriac: Takto hovorí Hospodin, Boh Izraela: Napíš si do knihy všetky slová, ktoré som ti hovoril. Lebo, hľa, prichádzajú dni, hovorí Hospodin, keď privediem späť zajatie svojho ľudu, Izraela a Júdu, hovorí Hospodin; a spôsobím, že sa vrátia do krajiny, ktorú som dal ich otcom, a budú ju vlastniť. Jeremiáš 30:1–3.

Po troch a pol dňoch spánku, tak ako Lazár spal štyri dni a Daniel smútil dvadsaťjeden dní, Michael vzkriesi dvoch svedkov, ktorí sú Jeho ľuďom posledných dní, a privedie ich do jednoty, a takisto ich pomaže prostredníctvom posolstva, ktoré je zverejnené po celom svete. Toto posolstvo je „rosou“ vrchu Hermon (svätého vrchu), ktorá napája prameň Pána, a ten následne napája rieku Jordán. Pomazanie, ktoré sa uskutočňuje týmto posolstvom, predstavuje pomazanie Ježiša, ktoré označilo okamih, keď sa stal Kristom, čo Peter rozpoznal.

Keď Peter označil Krista za Božieho Syna, predstavil Krista ako Božieho Syna i ako Syna človeka, ako je to znázornené vodami „brán pekla“, ktoré napájajú rieku Jordán. Petrovo vyznanie vzišlo z vnuknutia Ducha Svätého a práve táto pravda — že Ježiš bol Kristus, Pomazaný, a že bol zároveň Bohom i človekom — bola Ježišom označená za pravdu, ktorá bude ohniskom boja proti Božiemu ľudu posledných dní, ktorému Kristus zaslúbil víťazstvo, lebo „brány pekla“ túto pravdu nepremôžu.

Pravdou je, že 11. septembra 2001, práve tak ako bol Ježiš pomazaný pri svojom krste, sa začalo zapečatovanie sto štyridsiatich štyroch tisícov, a v týchto dejinách malo nastať sklamanie, ktoré by usmrtilo Jeho ľud posledných dní, až kým by ich nevzkriesil a nezvrátil ich zajatie. Proces vzkriesenia zahŕňa zjednotenie Jeho ľudu do mocného vojska, ktoré je pozdvihnuté ako zástava. Dielo vzkriesenia, očisťovania, zjednocovania a pozdvihovania po smrti na uliciach je znázornené vo veršoch desať až pätnásť jedenástej kapitoly Daniela, ako aj v iných biblických pasážach. No vo

veršoch trinásť až pätnásť Kristus opäť priviedol svojich učeníkov do Cézarey Filipovej, do Pania, a práve tam je Božia pečať vtlačená na večnosť.

Až keď pochopíme hĺbokosť týchto skutočností, môžeme rozpoznať zjavenia pravdy obsiahnuté vo svedectve Cézarey Filipovej. V osemnástom verši šestnástej kapitoly Matúša je meno Šimona Barjonáša zmenené na Petra, čo, ako už bolo uvedené v nedávnom článku, symbolizuje stoštyridsaťštyritisíc. Matematické zjavenie ustanovené v tomto verši zvelebuje Ježiša ako Podivuhodného Počtára, lebo Petra možno chápať nielen ako predstaviteľa stoštyridsaťštyritisíc, ale Matúš 16:18 je aj matematickým symbolom „phi“.

Skôr než sa budeme zaoberať matematikou spojenou s „phi“, treba poznamenať, že „phi“ je súčasťou slova „Filippi“, druhého z dvoch názvov mesta Panium. Osemnásty verš uvádza, že Ježiš hovoril Petrovi po hebrejsky, čo bolo zaznamenané po grécky a neskôr preložené do angličtiny. Tieto tri kroky dosvedčujú Kristovu vládu nad Jeho Slovom. Keď sa toto slovo posudzuje v rámci matematického systému násobenia očíslovaných pozícií, ukazuje sa, že meno Peter sa rovná sto štyridsaťštyritisíc, čím sa zdôrazňuje Ježiš ako Obdivuhodný Počtár. V tom istom verši, v ktorom Ježiš vyhlasuje, že vybuduje svoju cirkev, Obdivuhodný Počtár riadil proces prekladu tak, aby pravda predstavená v osemnástom verši šestnástej kapitoly predstavovala matematický symbol „phi“.

A ja ti hovorím, že ty si Peter, a na tejto skale postavím svoju cirkev; a brány pekla ju nepremôžu. Matúš 16,18.

Jeho cirkev nie je jednoducho vybudovaná iba na učení, že Ježiš je Kristus a že je Synom Božím, ale aj na skutočnosti, že On je Slovo a že Slovo stvorilo a riadi všetky veci vrátane matematiky, gramatiky a diel ľudí.

V ktorom sme aj dostali dedičstvo, predurčení podľa predsavzatia toho, ktorý pôsobí všetko podľa rady svojej vlastnej vôle. Efezanom 1,11.

Phi, často označované gréckym písmenom ϕ (phi), je matematická konštanta približne rovná 1,618033988749895. Toto číslo je známe ako zlatý rez alebo božský pomer. Je to „iracionálne číslo“, čo znamená, že ho nemožno vyjadriť ako jednoduchý zlomok, a jeho desatinný rozvoj pokračuje nekonečne bez opakovania.

Zlatý rez má mnohé pozoruhodné vlastnosti a objavuje sa v rozličných súvislostiach v matematike, umení, architektúre, prírode a v ďalších oblastiach. Často sa vyskytuje v geometrických útvaroch, ako sú obdĺžniky, päťuholníky a dvanásťsteny, kde je pomer dlhšej strany ku kratšej strane rovný ϕ .

V umení a architektúre sa zlatému rezu pripisuje schopnosť vytvárať esteticky príťažlivé proporcie. Umelci a architekti ho v priebehu dejín používali — od starovekých civilizácií cez renesanciu až po neskoršie obdobia — pri navrhovaní kompozícií, stavieb a umeleckých diel. V matematike sa zlatý rez objavuje v rozličných matematických rovniciach a postupnostiach vrátane Fibonacciho postupnosti, v ktorej je každý člen súčtom dvoch predchádzajúcich členov. Ako členy Fibonacciho postupnosti rastú, pomer po sebe nasledujúcich členov sa približuje k ϕ .

Vo verši 16:18 nachádzame matematické fi (1,618...). Ježiš, Boh, „ktorý pôsobí všetko podľa rady svojej vôle“, určil vložiť svoj podpis ako Palmoni, Podivuhodné Číslo alebo Číslovateľ Tajomstiev, do prorockej geografie, ktorá označuje bojisko jeho cirkvi proti bránam pekla v posledných dňoch. Na tom proročkom bojisku prostredníctvom svojej vlády nad číslami znázornil sto štyridsaťštyri tisíc prostredníctvom „Petra“, ktorého meno bolo zmenené zo „Šimona“, toho, ktorý počuje posolstvo holubice, na „Petra“, a tak označil sto štyridsaťštyri tisíc ako svoj ľud zmluvy posledných dní.

„Skala“, na ktorej sa rozhodol vybudovať svoju Cirkev, je základová skala, základ a hlavný uholný kameň „sedemnásobných časov“ z Levitika dvadsaťšesť, lebo niet pravého základu, ktorý by nebol Kristus. Od Kristovho krstu, keď Šimon „počul“ posolstvo holubice, až po kríž Mŕtveho mora, počas tisícdvostošesťdesiatich dní, dvakrát denne, bývala ranná a večerná obeť, okrem posledného dňa tých tisícdvostošesťdesiatich dní, lebo v ten deň večerná obeť unikla z rúk kňaza a na kríži Kristus zomrel ako dvetisícpäťstodvadsaťdesiaty kameň.

„Všade je hrôza a zmätok. Kňaz sa chystá zabiť obeť; no nôž mu vypadáva z bezvládnej ruky a baránok uniká. Predobraz sa stretol s naplnením v smrti Božieho Syna. Veľká obeť bola prinesená. Cesta do najsvätejšieho je otvorená. Pre všetkých je pripravená nová a živá cesta. Hriešne, zarmútené ľudstvo už viac nemusí očakávať príchod veľkňaza.“ Túžba vekov, 757.

„Skala“, na ktorej postaví svoju cirkev, je základný kameň, ktorý stavitelia zavrhlí; jeho číslo je „dvetisícpäťstodvadsať“. V jednom krátkom verši Kristus predstavuje seba samého ako Pána všetkého, a keď to robí, stojí a hovorí vo veršoch trinásť až pätnásť jedenástej kapitoly Daniela.

A ja ti hovorím, že ty si Peter, a na tejto skale postavím svoju cirkev; a brány pekla ju nepremôžu. Matúš 16,18.

V ďalšom článku budeme pokračovať v tomto štúdiu.

„Skryté veci patria Hospodinovi, nášmu Bohu; ale zjavené patria nám a našim synom naveky.“ Deuteronomium 29,29. Ako presne Boh vykonal dielo stvorenia, to ľuďom nikdy nezjavil; ľudská veda nemôže vypátrať tajomstvá Najvyššieho. Jeho tvorivá moc je taká nepochopiteľná ako Jeho existencia.

„Boh dovolil, aby bol na svet vyliaty prúd svetla v oblasti vedy i umenia; no keď sa ľudia, ktorí sa hlásia k vede, zaoberajú týmito predmetmi z čisto ľudského hľadiska, nevyhnutne dospejú k nesprávnym záverom. Môže byť nevinné špekulovať nad rámec toho, čo zjavilo Božie slovo, ak naše teórie neodporujú skutočnostiam nachádzajúcim sa v Písme; ale tí, ktorí opúšťajú Božie slovo a usilujú sa vysvetliť Jeho stvorené diela na základe vedeckých princípov, unášajú sa bez mapy a kompasu po neznámom oceáne. Aj tie najväčšie mysle, ak sa vo svojom bádaní neriadia Božím slovom, upadajú do zmätku vo svojich pokusoch vystihnúť vzťah medzi vedou a zjavením. Pretože Stvoriteľ a Jeho diela sú tak ďaleko za hranicami ich chápania, že ich nedokážu vysvetliť prírodnými zákonmi, pokladajú biblické dejiny za nespoľahlivé. Tí, ktorí pochybujú o spoľahlivosti záznamov Starého a Nového zákona, budú vedení k tomu, aby zašli ešte o krok ďalej a pochybovali o existencii Boha; a potom, keď stratili svoju kotvu, sú ponechaní napospas, aby narážali o útesy nevery.“

„Títo ľudia stratili jednoduchosť viery. Mala by jestvovať pevná viera v božskú autoritu svätého Božieho slova. Biblia sa nemá posudzovať podľa ľudských predstáv o vede. Ľudské poznanie je nespoľahlivým vodidlom. Skeptici, ktorí čítajú Bibliu s cieľom hašteriť sa, môžu pre nedokonalé porozumenie buď vede, alebo zjaveniu tvrdiť, že medzi nimi nachádzajú rozpory; no pri správnom chápaní sú v dokonalej zhode. Mojžiš písal pod vedením Božieho Ducha a správna teória geológie si nikdy nebude nárokovať objavy, ktoré by sa nedali zosúladiť s jeho výrokmi. Každá pravda, či už v prírode, alebo v zjavení, je vo všetkých svojich prejavoch v súlade sama so sebou.

„V Božom slove sa vynára mnoho otázok, na ktoré ani najhlbší učitelia nikdy nedokážu odpovedať. Pozornosť sa upriamuje na tieto témy, aby nám ukázali, ako mnoho je toho, dokonca aj medzi bežnými vecami každodenného života, čo konečne mysle so všetkou svojou vychvaľovanou múdrosťou nikdy nemôžu úplne pochopiť.

„A predsa si muži vedy myslia, že môžu pochopiť Božiu múdrosť, to, čo vykonal alebo čo môže vykonať. Vo veľkej miere prevláda predstava, že je obmedzený svojimi vlastnými zákonmi. Ľudia buď popierajú, alebo prehliadajú Jeho existenciu, alebo sa domnievajú, že vedia všetko vysvetliť, dokonca aj pôsobenie Jeho Ducha na ľudské srdce; a už viac nectia Jeho meno ani sa neboja Jeho moci. Neveria v nadprirodzeno, lebo nerozumejú Božím zákonom ani Jeho nekonečnej moci uskutočňovať svoju vôľu prostredníctvom nich. Ako sa tento výraz bežne používa, pojem ‚zákony prírody‘ zahŕňa to, čo ľudia dokázali objaviť vzhľadom na zákony, ktoré riadia fyzický svet; ale aké obmedzené je ich poznanie a aké nesmierne je pole, na ktorom môže Stvoriteľ pôsobiť v súlade so svojimi vlastnými zákonmi, a predsa celkom nad chápanie konečných bytostí!“

„Mnohí učia, že hmota má životnú silu — že určité vlastnosti sú hmote udelené a potom je ponechaná, aby pôsobila prostredníctvom svojej vlastnej vnútornej energie; a že prírodné deje prebiehajú v súlade s pevne stanovenými zákonmi, do ktorých nemôže zasahovať ani sám Boh. Toto je falošná veda a Božie slovo to nepotvrďuje. Príroda je služobnicou svojho Stvoriteľa. Boh neruší svoje zákony ani nekoná proti nim, ale neustále ich používa ako svoje nástroje. Príroda svedčí o inteligencii, o prítomnosti, o činnej energii, ktorá pôsobí v jej zákonoch a skrze ne. V prírode neustále pôsobí Otec i Syn. Kristus hovorí: ‚Môj Otec pracuje doteraz, i ja pracujem.‘ Ján 5:17.“

„Lévijci vo svojom chválospeve zaznamenanom Nehemiášom spievali: ‚Ty, len Ty si sám Hospodin; Ty si učinil nebesá, nebesá nebies i všetky ich zástupy, zem i všetko, čo je na nej, ... a Ty to všetko zachovávaš.‘ Nehemiáš 9,6. Pokiaľ ide o tento svet, Božie dielo stvorenia je dokonané. Lebo ‚skutky boli dokonané od založenia sveta.‘ Hebrejom 4,3. Jeho moc sa však stále uplatňuje pri udržiavaní predmetov Jeho stvorenia. Nie preto, že by mechanizmus, raz uvedený do pohybu, pokračoval vo svojej činnosti vlastnou vnútornou energiou, bije pulz a dych nasleduje po dychu; ale každý dych, každý úder srdca je dôkazom všeprenikajúcej starostlivosti Toho, v ktorom ‚žijeme, hýbeme sa a sme.‘ Skutky 17,28. Nie vďaka nejakej vlastnej sile zem rok čo rok vydáva svoju úrodu a pokračuje vo svojom obehu okolo slnka. Božia ruka vedie planéty a udržiava ich na ich miestach v ich usporiadanom pochode nebesami. On ‚vyvádza ich vojsko podľa počtu; všetky ich volá po mene pre veľkosť svojej

moci, lebo je mocný silou; ani jedna nechýba.‘ Izaiáš 40,26. Je to Jeho mocou, že rastlinstvo prekvitá, že sa objavujú listy a rozkvitajú kvety. On ,dáva tráve rásť na vrchoch‘ (Žalm 147,8) a skrze Neho sa údolia stávajú úrodnými. ,Všetka lesná zver ... hľadá svoj pokrm od Boha,‘ a každý živý tvor, od najmenšieho hmyzu až po človeka, je denne závislý od Jeho prozreteľnej starostlivosti. Krásnymi slovami žalmistu: ,Všetko to čaká na Teba... Čo im dávaš, to zbierajú; otváraš svoju ruku, sýtia sa dobrom.‘ Žalm 104,20.21.27.28. Jeho slovo ovláda živly; prikrýva nebesá oblakmi a pripravuje dážď pre zem. ,Dáva sneh ako vlnu, rozsýpa inovať ako popol.‘ Žalm 147,16. ,Keď vydá svoj hlas, je množstvo vôd na nebesiach, a spôsobuje, aby pary vystupovali od končín zeme; činí blesky s dažďom a vyvádza vietor zo svojich pokladníc.‘ Jeremiáš 10,13.“

„Boh je základom všetkého. Každá pravá veda je v súlade s Jeho dielami; každá pravá výchova vedie k poslušnosti voči Jeho vláde. Veda otvára nášmu pohľadu nové divy; vzlieta do výšin a skúma nové hĺbky; no zo svojho bádania neprináša nič, čo by bolo v rozpore s božským zjavením. Nevedomosť sa môže usilovať podporiť falošné názory o Bohu odvolávaním sa na vedu, ale kniha prírody a písané slovo si navzájom osvetľujú zmysel. Tak sme vedení k tomu, aby sme uctievali Stvoriteľa a mali rozumnú dôveru v Jeho slovo.“ Patriarchovia a proroci, 113–115.